

Sygn. akt: I 1 C 790/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Ewa Kokowska-Kuternoga
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2015 r. w Gdyni

sprawy z powództwa **Akademii (...) z siedzibą w G.**

przeciwko Ł. G.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego Ł. G. na rzecz powoda Akademii (...) z siedzibą w G. kwotę 5.980,00 zł (pięć tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami od 4 września 2012r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.467,00 zł (tysiąc czterysta sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 1.200,00 (tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

UZASADNIENIE

Powód, Akademia (...) z siedzibą w G., wniósł pozew przeciwko Ł. G. o zapłatę kwoty 5980 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 4.9.2012r do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany był studentem w Akademii (...) w G. i był zobowiązany do ponoszenia opłat w wysokości i terminach wskazanych w umowie o studiowaniu, jednak pozwany nie uregulował w całości należnych opłat. Powód wskazał, że jego zaległość wynosi 5980.

(pozew – k. 10-14)

Nakazem zapłaty z dnia 29.12. 2014 r. wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie I Nc 8508/14 orzekł zgodnie z żądaniem pozwu .

(nakaz zapłaty – k. 37)

Pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości, ze względu na przedawnienie , wskazując , że co najmniej co do kwoty 2480 zł roszczenie jest przedawnione. Ponadto wskazano, że przedawnienie należy wywodzić z treści art. 751 pkt 2 kc

(sprzeciw – k. 40-1).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16.11.2011r Akademia (...) z siedzibą w G. zawarła z Ł. G. umowę o warunkach odpłatności za studia , na podstawie której uczelnia zobowiązała się do zapewnienia możliwości nauki na wybranym kierunku studiów i w wybranej formie, a Ł. G. zobowiązał się uiszczać czesne za realizowane studia w wysokości określonej w załącznikach do umowy. Umowa została zawarta na czas nauki, przez który należy rozumieć okres od dnia przyjęcia w poczet studentów uczelni do dnia złożenia egzaminu dyplomowego, rezygnacji ze studiów lub skreślenia z listy studentów.

(niesporne, umowa k.24-5)

Zgodnie z zarządzeniem z dnia 30.5.2011r w roku akademickim 2011/2012” wysokość czesnego na kierunku Elektrotechnika, który wybrał pozwany w systemie zaocznym weekendowym w ratach 10-omiesięcznych została ustalona na kwotę 350,00 zł , rocznie 3500 zł.

(niesporne, nadto zarządzenie z dnia 30.5.2011r k. 23 , regulamin k.20, , umowa k. 24-5)

W dniu 20.8.2012r Ł. G. został skreślony z listy studentów z powodu nieuiszczania opłat za studia z prawomocnością od dnia 20.9.2012r.

(dowód: decyzja - k. 36)

W dniu 28.3. 2013 r. Dział (...) Finansowej Studenta sporządził zestawienie zadłużenia Ł. G., w którym wskazano na zaległość w kwocie 5980 zł tytułem czesnego i opłat dodatkowych .

(niesporne, nadto rozliczenie zadłużenia – k. 26-30)

Pismem z dnia 20 . 8. 2012 r. Akademia (...) z siedzibą w G. wezwała Ł. G. do zapłaty kwoty 5980 zł.

(niesporne, nadto wezwanie do zapłaty – k. 31)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił na podstawie dowodów z w/w dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a nadto nie była kwestionowana przez strony, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty złożone w sprawie nie mają istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy nowych istotnych okoliczności.

Powód domagając się zasądzenia od pozwanego kwoty wskazanej w pozwie powoływał się na regulamin odpłatności za studia , na podstawie którego pozwany był zobowiązany do uiszczania opłat z tytułu czesnego.

W sprawie bezspornym było, iż pozwanego łączyła z Akademia (...) w G. w/w umowa o warunkach odpłatności za studia. Pozwany podniósł w sprzeciwie zarzut przedawnienia co najmniej co do kwoty 2480 zł, rozwijając go potem i wskazując podstawę prawną jako art. 751 pkt 2 kc. Pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, jego pełnomocnik oświadczył, że pozwany przebywa za granicą.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że pozwany w postępowaniu przed sądem był reprezentowany przez pełnomocnika. Pozwany podniósł zarzut przedawnienia . Pozwanego łączyła z Akademia (...) w G. umowa o warunkach odpłatności za studia, zawarta w czasie obowiązywania ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. prawo o szkolnictwie wyższym (tj. Dz.U. 2012, poz. 572 ze zm.), zgodnie z którą warunki odpłatności za studia określa umowa zawarta między uczelnią a studentem w formie pisemnej (art. 160 ust. 3). W dniu 11.7.2014r weszła w życie nowa, obecnie obowiązująca ustawa o zmianie ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym / publ. w lex/. W art. 32 tej ustawy zapisano, że do umów w sprawie warunków odpłatności za studia lub usługi edukacyjne, o których mowa w art. 99 ust 1 ustawy, o której mowa w art. 1 , zawartych przed dniem wejścia w życie / 1.10.2014r /niniejszej ustawy stosuje się przepis art. 16a ust 7 ustawy/ roszczenia wynikające z umowy przedawniają się z upływem trzech lat/, o której mowa w

art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. W ocenie Sądu umowa zawarta przez pozwanego z powodem stanowi samodzielny typ umowy, której elementy istotne określa w/w ustawa, wobec czego nie można przyjąć, że do umowy tej, na podstawie art. 750 k.c., znajduje zastosowanie dwuletni termin przedawnienia wskazany w treści art. 751 pkt 2 k.c. Do umowy łączącej pozwanego z uczelnią będą bowiem miały zastosowanie przepisy w/w ustawy prawo o szkolnictwie wyższym. Obecnie, przepis art. 160 a ust 7 tej ustawy w zw. z art. 32 ustawy o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, wyraźnie stanowią, że dla tego rodzaju roszczeń termin przedawnienia wynosi trzy lata niezależnie od tego, czy umowa została zawarta pod rządami obecnie, czy poprzednio obowiązującej ustawy o szkolnictwie wyższym.

Specyfika świadczeń uczelni wyższej polega na tym, że zobowiązanie uczelni ma charakter ciągły i nie polega na jednorazowym świadczeniu, a na „prowadzeniu procesu nauczania”, „kształceniu studentów” – co związane jest co do zasady ze stałym dostępem studentów do różnego typu usług o charakterze edukacyjnym, świadczonych przez uczelnię. Możliwe jest oczywiście z dużym prawdopodobieństwem przyjęcie, że jeżeli nauka w szkole wyższej przebiegała będzie bez zakłóceń, student zakończy ją w określonym terminie. Możliwe jest również ustalenie, że czesne będzie płatne jednorazowo i będzie stanowiło z góry oznaczoną kwotę, co nie zmienia faktu, że świadczenie takie będzie nadal miało charakter okresowy. Wskazać również należy, że świadczenia w postaci czesnego nie są w istocie zaliczane na poczet jednego świadczenia. Student korzysta z dostępu do świadczeń szkoły wyższej i jest obowiązany do zapłaty z tego tytułu co pewien okres (najkrócej miesiąc) ustalonej kwoty pieniędzy. Zarówno ten okres, jak i wysokość czesnego, może w trakcie pobierania nauki ulec zmianie, strony umowy mogą ją w razie potrzeby przedłużyć. W takiej sytuacji nie sposób przyjąć, że miesięczne lub semestralne opłaty za naukę w szkole wyższej należy traktować jak raty zaliczane na poczet jednego świadczenia, bo świadczenie pieniężne za usługi, które uczelnia będzie świadczyć studentowi, jak i czas trwania tych świadczeń – mogą być jedynie szacowane (zakładane przez strony), a podstawą tych szacunków będzie planowany czas trwania zobowiązania. Nadto należy wskazać, że umowa łącząca pozwaną z poprzednikiem prawnym powoda została zawarta na czas nauki, przez który należy rozumieć okres od dnia przyjęcia w poczet studentów uczelni do dnia złożenia egzaminu dyplomowego, rezygnacji ze studiów lub skreślenia z listy studentów, a zatem w tym przypadku nie sposób jednoznacznie określić czasu trwania świadczeń obu stron stosunku zobowiązaniowego. Należało stwierdzić, że pozwany choć podniósł zarzut przedawnienia, to w tej sprawie ono nie nastąpiło/ trzyletnie z art. 160a ust 7 cyt. ustawy/, albowiem pozwem objęto opłaty za okres od grudnia 2011 r do chwili skreślenia z listy studentów tj. do 20.8.2012r, a pozew złożono w dniu 25.11.2014r. Jak wynika bowiem z zebranego materiału dowodowego wymagalność roszczenia o zapłatę kwoty 350 zł z tytułu każdej miesięcznej raty czesnego za rok akademicki 2011/2012 nastąpiła z dniem 31-go grudnia 2011r, oraz 30-go stycznia, 28-go lutego, 31-go marca, 30-go kwietnia, 31-go maja, 30-go czerwca, 31 lipca, 31 sierpnia 2012r. Kwoty te nie zostały przez pozwanego zapłacone – łącznie 3150 zł. Ponadto pozwany nie zapłacił za powtarzanie przedmiotów – łącznie 2880 zł. Razem 6030 zł.

Tym samym dochodzone w niniejszym procesie żądanie powoda na kwotę 5980 zł zasługiwało na uwzględnienie, zaś powództwo należało w całości zasądzić.

Podsumowując powyższe, Sąd w pkt. I wyroku, na podstawie art. 160 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (t.j. z 2012 r., poz. 572 ze zm.) w zw. z § 20 Regulaminu studiów, zasądził kwotę żadaną pozwem tj. 5980 zł.

Zgodnie z art. 481 kc :”§ 1. Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.” Mając na uwadze powyższe, Sąd, w pkt I wyroku, zasądził odsetki ustawowe zgodnie z żądaniem pozwu. Powód żądał odsetek od daty bezskutecznego upływu terminu z wezwania do zapłaty, tj. od dnia 4.9.2012r.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 4 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 491), ustalając w pkt. II wyroku je na kwotę 1467,00 zł, w tym 1200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się: kwota 1200,00 zł tytułem

kosztów zastępstwa procesowego, 250 zł tytułem opłaty wpisu sądowego oraz 17 zł opłaty za pełnomocnictwo. W całości zostały poniesione przez powoda, więc Sąd obciążył nimi przegrywającego pozwanego.